

Evropská strategie zaměstnanosti se v posledních letech stále více zabývá problematikou rovných příležitostí žen a mužů na trhu práce, se snahou řešit rozdíly mezi pohlavími. Hlavními otázkami zůstávají rozdíly mezi mírami zaměstnanosti a nezaměstnanosti, segregace a rozdíly ve mzdách a příjmech. Dále jsou evropské politiky zaměřeny na reintegraci žen a mužů vracejících se na trh práce a pomoc sladit práci a rodinný život, stejně jako na daňové systémy a systémy dávek, které tvoří bariéry při vstupu žen na trh práce.

Aplikace těchto politik na konci 90. let narazila na rozdílné počáteční podmínky v zemích EU. Zatímco některé země již měly dostatečnou tradici v politikách rovných příležitostí, jiné se teprve začaly zaměřovat na snižování rozdílů na trhu práce. Díky aplikaci politik rovných příležitostí se míra zaměstnanosti žen zvyšuje, ale stále zůstává nižší než u mužů. Ačkoli se rozdíl mezi pohlavími snížil téměř ve všech zemích EU, stále zůstává výrazný.

Ve své rigorózní práci bych se chtěla zaměřit na výsledky těchto politik v zemích EU, s důrazem na situaci v České republice. V úvodu bych nejprve stručně popsala implementaci a možnosti politik určených ke zmírnění rozdílů mezi ženami a muži na trhu práce a jejich dopady v rámci EU.

V hlavní části bych se detailně zaměřila právě na Českou republiku a vyzdvihla přednosti a nedostatky v této oblasti v naší zemi. Práce se bude zabývat mírami zaměstnanosti a nezaměstnanosti z hlediska rozdílů mezi ženami a muži a souvisejícími problematikami jako jsou mzdy, daňový systém, systém sociálních dávek, částečné úvazky apod. V této souvislosti bych se zabývala i vládními politikami ovlivňujícími tyto oblasti. Situaci v České republice bych porovnávala s ostatními členskými zeměmi EU.

Po popisu situace na trhu práce bych chtěla provést empirické zkoumání faktorů ovlivňujících zaměstnanost a participaci žen na trhu práce.